

סוג הבחינה: א. בגרות לבתי ספר על-יסודיים

ב. בגרות לנבחנים אקסטרניים

מועד הבחינה: קיץ תשע"ו, 2016

מספר השאלון: 136,001206

תנ"ך

2 יחידות לימוד

הוראות לנבחן

- א. משך הבחינה: שעתיים וארבעים וחמש דקות.
- ב. מבנה השאלון ומפתח ההערכה: בשאלון זה חמישה פרקים.
פרק ראשון	—	ספר בראשית	—	(12x2)	—	24 נקודות
פרק שני	—	היסטוריוגרפיה ונבואה	—	(20x2)	—	40 נקודות
פרק שלישי	—	נושאי החובה	—	(6x3)	—	18 נקודות
פרק רביעי	—	נושאי ההרחבה	—	(6x1)	—	6 נקודות
פרק חמישי	—	קטע שלא נלמד	—	(4x3)	—	12 נקודות
	—	סה"כ	—		—	100 נקודות
- ג. חומר עזר מותר בשימוש: תנ"ך שלם בלי פירושים, בלי תוספות ובלי תרגום. מותר להשתמש בתנ"ך שיש בו מפות.
- ד. הוראות מיוחדות: (1) אל תעתיק את השאלה; כתוב את מספרה בלבד. (2) התרכז ב**נושא**. שים לב לכתב, לכתוב ולפיסוק.

הערה: בקטעים מן התנ"ך השם המפורש בא בצורת ה'.

כתוב במחברת הבחינה בלבד, בעמודים נפרדים, כל מה שברצונך לכתוב כ**טיוטה** (ראשי פרקים, חישובים וכדומה). רשום "טיוטה" בראש כל עמוד טיוטה. רישום טיוטות כלשהן על דפים שמחוץ למחברת הבחינה עלול לגרום לפסילת הבחינה!

ההנחיות בשאלון זה מנוסחות בלשון זכר ומכוונות לנבחנות ולנבחנים כאחד.

ב ה צ ל ח ה !

/המשך מעבר לדף/

השאלות

פרק ראשון — ספר בראשית (24 נקודות)

ענה על שתי השאלות 1-2.

בכל שאלה ענה על סעיף א — חובה (7 נקודות) ועל אחד מן הסעיפים ב-ג (5 נקודות).
(לכל שאלה — 12 נקודות)

1. קרא בראשית, ב' 4-17.

ד אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות ה' אלהים ארץ ושמים: וכל ושיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כיל לא המטיר ה' אלהים על הארץ ואדם אין לעבר את האדמה: ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה: וליצר ה' אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה: ח ויטע ה' אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר ט יצר: ויצמח ה' אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה י טוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע: ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים: שם האחד פישון הוא הסובב את כל ארץ החוילה יב אשר שם הזהב: וזהב הארץ ההוא טוב שם הברזל ואבן יג השהם: ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש: ושם הנהר השלישי תיך הוא ההלך קדמת אשור ט והנהר הרביעי הוא פרתי: ויקח ה' אלהים את האדם טז וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה: ויצו ה' אלהים על האדם יז לאמר מפל עץ הגן אכל תאכל: ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות:

ענה על סעיף א (חובה).

- א. קרא פסוקים 5-7 ופסוקים 15-17 בקטע שלפניך וגם בראשית, א', 26-30. יש הטוענים כי המעמד של האדם בפרק א' גבוה יותר ממעמדו בפרק ב'. בסס טענה זו על שתי ראיות מן הכתוב, והסבר בל אחת מן הראיות.

ענה על אחז מן הסעיפים ב-ג.

- ב. יש המפרשים כי בעקבות האכילה מפרי עץ הדעת התעורר באדם ובחיה היצר המיני.
- (1) הסבר כיצד הנאמר ב**בראשית**, ג', 7 עשוי לתמוך בפירוש זה. (2 נקודות)
- (2) קרא גם בראשית, ד', 1. הסבר כיצד שם העץ "עץ הדעת" והמסופר בפרק ד', 1 עשויים לבסס פירוש זה. (3 נקודות)
- ג. קרא פסוק 7 בקטע שלפניך ואת הקטע מן המיתוס הבבלי "אנומה אליש" (לוח שיש, שורות 29-34) שלפניך:
- "קָנְגוּ, הוּא אֲשֶׁר חָרַר מְדוּן,
עוֹדֵר אֶת תְּאֻמַּת וִיאֲסוֹר מִלְחָמָה.
לְכָדוּתוֹ וְחֻזְיוֹקוֹתוֹ לִפְנֵי אֵאֵה,
שָׁתוּ עֲלָיו אֲשֶׁם, בָּתְרוּ וְדִידֵי דְמוֹ-
בְדְמוּ בְרָא (אֵאֵה) אֲדָם,
נָתַן (עֲלָיו) עֲמַל הָאֱלִים - וְאֵת הָאֱלִים שָׁלַח.
- (1) על פי הקטע מ**בראשית**, ב' ועל פי הקטע מ"אנומה אליש" שלפניך, מהו החומר שהאדם נברא ממנו? (2 נקודות)
- (2) על סמך החומרים שהזכרת בתת-סעיף (1), באיזה מן הקטעים הדמיון בין האדם לאל הבורא רב יותר, לדעתך? נמק את תשובתך. (3 נקודות)

/המשך בעמוד 4/

א ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את-אברהם ויאמר
 ב אליו אברהם ויאמר הנני: ויאמר קח-נא את-בנך את-
 יחידך אשר-אהבת את-יצחק ולך-לך אל-ארץ המדינה
 ג והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך: וששם
 אברהם בפקד ויחבש את-חמרו ויקח את-שני נעריו אתו
 ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם ולך אל-המקום אשר-
 ד אמר-לו האלהים: ביום השלישי וישא אברהם את-עיניו
 ה וירא את-המקום מרחק: ויאמר אברהם אל-נעריו שבו-לכם
 פה עם-החמור ואני והנער נלכה עד-פה ונשתחוה ונשובה
 ו אליכם: ויקח אברהם את-עצי העלה וישם על-יצחק בנו
 ז ויקח בידו את-האש ואת-המאכלת וילכו שניהם יחדו:
 ח ויאמר יצחק אל-אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני
 ט ויאמר הנה האש והעצים ואיפה השה לעלה: ויאמר אברהם
 י אלהים יראה-לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו: ויבאו
 יא אל-המקום אשר אמר-לו האלהים ויבן שם אברהם את-
 יב המזבח ויערך את-העצים ויעקד את-יצחק בנו וישם אתו
 יג על-המזבח מומעל לעצים: וישלח אברהם את-ידו ויקח
 יד את-המאכלת לשחט את-בנו: ויקרא אליו מלאך ה':
 יה מן-השמים ויאמר אברהם ויאמר הנני: ויאמר אל-
 יו תשלח ידך אל-הנער ואל-תעש לו מאומה פני-עתה ידעתי
 יז כי-ירא אלהים אתה ולא חשבת את-בנך את-יחידך ממני:
 יח וישא אברהם את-עיניו וירא והנה-איל אחד נאחו בסבך
 יט בקרניו ולך אברהם ויקח את-האיל ויעלהו לעלה תחת
 כ בניו: ויקרא אברהם שם-המקום ההוא ה': ויראה אשר
 כא יאמר היום בחר ה': יראה: ויקרא מלאך ה': אל-אברהם
 כב שנית מן-השמים: ויאמר בי נשבעתי נאם ה': כי יען אשר
 כג עשית את-הדבר הזה ולא חשבת את-בנך את-יחידך: כי-
 כד בך אברכה והרבה ארבה את-זרעך ככוכבי השמים וכחול
 כה אשר על-שפת הים וירש זרעך את שער איביו: והתברכו

יֵט בְּזֶרְעֶךָ כָּל גֹּוֵי הָאָרֶץ יִקְבּוּ אֶשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקוֹלִי: וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם
אֶל-נַעֲרָיו וַיִּקְמוּ וַיִּלְכוּ יַחְדָּו אֶל-בְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם
בְּבְאֵר שֶׁבַע:

ענה על סעיף א (חובה).

א. קרא פסוקים 1-3 בקטע שלפניך.

(1) ציין מה הן שלוש ההוראות של ה' לאברהם, על פי סדר הופעתן. הסבר מדוע הן מובאות בסדר זה. (4 נקודות)

(2) בפסוק 3 יש רצף של פעולות המעידות על הדרך שבה מילא אברהם את צו ה'.

מה אפשר ללמוד על אברהם מן הדרך שבה מילא את צו ה'? (3 נקודות)

ענה על אחד מן הסעיפים ב-ג.

ב. בקטע שלפניך מתוארת מערכת יחסים קרובה ואוהבת בין אב לבן.

בסס קביעה זו על שתי ראיות מן הכתוב, והסבר כל אחת מן הראיות.

ג. קרא פסוק 12 בקטע שלפניך וגם את דברי י' אבישור:

[בכנען] [...] ידועים מקרים שבעת סכנה הקריב האב [...] את בנו לאלוהיו כדי להרחיק את

הסכנה ולהביא ישועה אלוהית.

(יצחק אבישור, עולם התנ"ך, בראשית)

(1) הסבר מהי מטרת הקרבת הבנים בכנען בעת העתיקה, ומהי המטרה של עקדת יצחק.

(3 נקודות)

(2) קרא פסוקים 10-13 בקטע שלפניך.

ציין מהו ההבדל בין המעשה של אברהם ובין המעשה המתואר בקטע המצוטט

שלפניך. (2 נקודות)

/המשך בעמוד 6/

פרק שני — היסטוריוגרפיה ונבואה (40 נקודות)

ענה על שתיים מן השאלות 3-5.

בכל שאלה שבחרת, ענה על סעיף א — חובה (8 נקודות) ועל שניים מן הסעיפים ב-ד (לכל סעיף — 6 נקודות).

(לכל שאלה — 20 נקודות)

3. קרא מלכים א, י"ט, 1-18.

ויגד אחאב

לְאִיזָבֵל אֵת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהֵיוּ וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר הָרַג אֶת-
 ב כָּל-הַנְּבִיאִים בְּחָרֵב: וְהִשְׁלַח אִיזָבֵל מִלֶּאךָ אֶל-אֱלֹהֵיוּ לֵאמֹר
 כֹּה-יַעֲשׂוּן אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסֵפוּן כִּי-כַעֲת מִחֵד אֲשִׁים אֶת-נַפְשִׁי
 ג כַּנְּפֹשׁ אֶחָד מֵהֶם: וַיֵּדָא וַיִּקָּם וַיֵּלֶךְ אֶל-נַפְשׁוֹ וַיָּבֵא בְּאֵד שֶׁבַע
 ד אֲשֶׁר לַיהוָה וַיִּנַּח אֶת-נַעֲרוֹ שֵׁם: וְהוּא הֵלֶךְ בְּמַדְבַּר הַדֶּדֶךְ יוֹם
 וַיָּבֵא וַיֵּשֶׁב תַּחַת רֵתֶם אַחַת וַיִּשְׁאַל אֶת-נַפְשׁוֹ לְמוֹת וַיֹּאמְרוּ
 ה רֵב עֲתָה הֵ: קַח נַפְשִׁי כִּי לֹא-טוֹב אֲנִכִּי מֵאַבְתִּי: וַיִּשְׁכַּב
 וַיִּישָׁן תַּחַת רֵתֶם אֶחָד וְהִנֵּה-זֶה מִלֶּאךָ נֹגֵעַ בּוֹ וַיֹּאמְרוּ לוֹ קוּם
 ו אֲכֹל: וַיִּבֹט וְהִנֵּה מִדְּאֲשֵׁתוֹ עֵגֶת רִצְפִים וְעַפְחַת מִים וַיֵּאכַל
 ז וַיִּשֶׁת וַיִּשְׁכַּב וַיִּשְׁכַּב: וַיִּשְׁכַּב מִלֶּאךָ הֵ: שְׁנֵית וַיִּגַּע בּוֹ וַיֹּאמְרוּ
 ח קוּם אֲכֹל כִּי רֵב מִמֶּךָ הַדֶּדֶךְ: וַיִּקָּם וַיֵּאכַל וַיִּשְׁתֶּה וַיֵּלֶךְ
 ט בְּכַח הָאֲכִילָה הֵיִיָּא אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה עַד הַדֶּדֶךְ
 הָאֱלֹהִים חָרַב: וַיָּבֵא-שֵׁם אֶל-הַמַּעֲרָה וַיִּלֶן שֵׁם וְהִנֵּה דִבְרֵ-
 י הֵ: אֱלֹו וַיֹּאמְרוּ לוֹ מִה-לֵּךְ פֹּה אֱלֵיָּהוּ: וַיֹּאמְרוּ קָנָא קָנָאֵתִי
 לֵ: הֵ: אֱלֵהִי צְבָאוֹת כִּי-עֲזָבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-
 יא מִזְבְּחֹתֶיךָ הָרִסוּ וְאֶת-נְבִיאֶיךָ הָרַגוּ בְּחָרֵב וְאוֹתָר אֲנִי לְבָדִי
 וַיִּבְקֹשׁוּ אֶת-נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ: וַיֹּאמְרוּ צֵא וְעַמְדַת בְּהַר לְפָנַי
 יב הֵ: וְהִנֵּה הֵ: עֵבֶד וְרוּחַ גְּדוּלָה וְחֹזֶק מִפָּרֶק הָרִים וּמִשִּׁבְרֵ
 סַלְעִים לְפָנַי הֵ: לֹא בְרוּחַ הֵ: וְאַחַר הָרוּחַ רָעַשׁ לֹא בְרַעַשׁ
 יג הֵ: וְאַחַר הָרַעַשׁ אִישׁ לֹא בָּאֵשׁ הֵ: וְאַחַר הָאֵשׁ קוֹל
 יד דְּמָמָה דָּקָה: וַיְהִי וּבְשִׁמְעֵ אֱלֹהֵיוּ וַיִּלֹּט פָּנָיו בְּאַדְרָתוֹ
 וַיֵּצֵא וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הַמַּעֲרָה וְהִנֵּה אֱלֹו קוֹל וַיֹּאמְרוּ מִה-לֵּךְ
 יוֹ פֹה אֱלֵיָּהוּ: וַיֹּאמְרוּ קָנָא קָנָאֵתִי לֵ: הֵ: אֱלֵהִי צְבָאוֹת
 יז כִּי-עֲזָבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-מִזְבְּחֹתֶיךָ הָרִסוּ וְאֶת-
 יח נְבִיאֶיךָ הָרַגוּ בְּחָרֵב וְאוֹתָר אֲנִי לְבָדִי וַיִּבְקֹשׁוּ אֶת-נַפְשִׁי
 יט וַיֹּאמְרוּ הֵ: אֱלֹו לֵךְ שׁוֹב לְדֶדֶךְךָ לְקַחְתָּהּ:

אחד

מִדְּבַרְהָ דַּמְשֶׁק וּבָאתִי וּמְשַׁחַת אֶת-חֹזְאֵל לְמֶלֶךְ עַל-אֲדָם:
 וְאֵת יְהוּא בֶן-נְמָשִׁי תִמְשַׁח לְמֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל וְאֶת-אֱלִישָׁע
 בֶּן-שַׁפְטָן מֵאֵבֶל מְחֹלָה תִמְשַׁח לְנָבִיא תַחְתֶּיךָ: וְהִיָּה הַנְּמַלֵּט
 מִחֶרֶב חֹזְאֵל יָמִית יְהוּא וְהַנְּמַלֵּט מִחֶרֶב יְהוּא יָמִית אֱלִישָׁע:
 וְהִשְׁאֲרֵתִי בְיִשְׂרָאֵל שְׁבַעַת אֲלָפִים כָּל-הַדְּרָכִים אֲשֶׁר לֹא-
 יָדָעוּ לַפְעֹל וְכָל-הַפֶּה אֲשֶׁר לֹא-נָשַׁק לוֹ:

ענה על סעיף א (חובה).

א. קרא פסוקים 1-10 בקטע שלפניך.

(1) על פי פסוקים אלה, מהו הלך הרוח שאליהו שרוי בו? בסס את דבריך על הכתוב.

(2 נקודות)

(2) הסבר שתי סיבות להלך רוח זה. בסס את דבריך על הכתוב. (6 נקודות)

ענה על שניים מן הסעיפים ב-ד.

ב. (1) בקטע שלפניך מלאך ה' פונה אל אליהו פעמיים ואומר לו לאכול.

מהו הדבר שהוסיף המלאך בפנייתו השנייה לאליהו, ומהי הסיבה לתוספת זו?

(3 נקודות)

(2) המילה "רב" מוזכרת בדברי אליהו בפסוק 4 ובפנייה השנייה של מלאך ה' לאליהו

בפסוק 7.

הסבר את משמעות המילה "רב" על פי הקשרה בכל אחד מן הפסוקים.

(3 נקודות)

ג. קרא פסוק 10 בקטע שלפניך.

(1) אליהו מאשים את העם בכמה מעשים חמורים. ציין שניים מהם. (2 נקודות)

(2) קרא פסוקים 15-18 בקטע שלפניך.

לדעתך, האם ה' מקבל את דברי ההאשמה של אליהו? הסבר, ובסס את דבריך על

הכתוב. (4 נקודות)

ד. ממחזור סיפורי אליהו נראה שאליהו היה נביא קיצוני ובלתי מתפשר.

(1) על פי פסוקים 11-12, בדברי ה' מובעת ביקורת על התנהגות זו של אליהו.

הסבר קביעה זו. (3 נקודות)

(2) על פי פסוקים 11-14 בקטע שלפניך, האם הבין אליהו את הביקורת הזאת של ה'

ולמד ממנה? בסס את דבריך על הכתוב. (3 נקודות)

מלכים ב, ט"ו, 1-22

בשנת

א עשרים ושבע שנה לירבעם מלך ישראל מלך עזריה בן
 ב אמציה מלך יהודה: בן־שש עשרה שנה היה במלכו
 ג וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכליהו
 ד מירושלם: ויעש הישר בעיני ה' ככל אשר־עשה אמציהו
 ה אביו: רק הבמות לא־סרו עוד העם מזבחים ומקטרים
 ו בבמות: וינגע ה' את־המלך ויהי מצדע עד־יום מתו
 ז וישב בבית החפשית ויותם בן־המלך על־הפית שפט את־
 ח עם הארץ: ויתר דברי עזריהו וכל־אשר עשה הלא־הם
 ט כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה: וישבב עזריה
 י עם־אבתיו ויקברו אתו עם־אבתיו בעיר דוד ומלך יותם בנו
 יא בשנת שלשים ושמנה שנה לעזריהו
 יב מלך יהודה מלך זכריהו בן־ירבעם על־ישראל בשמרון
 יג ששה חדשים: ויעש הרע בעיני ה' כאשר עשו אבתיו לא
 יד סר מחטאות ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל:
 טו ויקטר עליו שלם בן־יבש ויבהו קבל־עם ומיתתו ומלך
 טז תחתיו: ויתר דברי זכריה הנם כתובים על־ספר דברי הימים
 יז למלכי ישראל: הוא דבר ה' אשר דבר אל־יהוא
 יח לאמר בני רביעים ישבו לך על־כסא ישראל ויהי־
 יט בן: שלום בן־יבש מלך בשנת שלשים ותשע
 כ שנה לעזיה מלך יהודה ומלך ירח־ימים בשמרון: ויעל
 כא מנחם בן־גדי מתרצה ויבא שמרון ויך את־שלום בן־יבש
 כב בשמרון ומיתתו ומלך תחתיו: ויתר דברי שלום וקשרו
 כג אשר קשר הנם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי
 כד ישראל: אז יבה־מנחם את־תפסח ואת־כל־אשר־בה
 כה ואת־גבוליה מתרצה כי לא פתח ויך את פל־ההרותיה
 כו בקע: בשנת שלשים ותשע שנה לעזריה מלך
 כז יהודה מלך מנחם בן־גדי על־ישראל עשר שנים בשמרון:
 כח ויעש הרע בעיני ה' לא־סר מעל חטאות ירבעם בן־נבט

ט אֲשֶׁר־הִחֲטִיִּיא אֶת־יִשְׂרָאֵל כָּל־יָמָיו: בָּא פֹּל מֶלֶךְ־אֲשׁוּר עַל־
הָאָרֶץ וַיִּהְיֶה מִנְחָם לְפֹל אֶלֶף פְּנֵי־כֶסֶף לְהֵיוֹת יָדָיו אֵתוֹ
כ לְהַחֲזִיק הַמַּמְלָכָה בְּיָדוֹ: וַיֵּצֵא מִנְחָם אֶת־הַכֶּסֶף עַל־יִשְׂרָאֵל
עַל כָּל־גְּבוּרֵי הַחַיִל לְתֵת לְמֶלֶךְ אֲשׁוּר חֲמִשִּׁים שֶׁקֶלִים כֶּסֶף
כא לְאִישׁ אֶחָד וַיִּשָׁב מֶלֶךְ אֲשׁוּר וְלֹא־עָמַד שָׁם בְּאֶרֶץ: וַיִּתֵּן
דְּבָרֵי מִנְחָם וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הִלּוּ־אֲהֵם בְּתוֹכָם עַל־סֵפֶר
כב דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁכַּח מִנְחָם עִם־אֲבֹתָיו וַיִּמְלֹךְ
פְּקַח־הַבְּנוֹ תַחֲתָיו:

מלכים ב, ט"ו, 27-29

בְּשָׁנָת
כו חֲמִשִּׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה לַעֲזַרְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ פְּקַח בֶּן־
כה רַמְלִיָּהוּ עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן עֶשְׂדִים שָׁנָה: וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי
ה': לֹא סָר מִן־חַטָּאוֹת יָדָבְעָם בֶּן־נָבֹט אֲשֶׁר הִחֲטִיִּיא אֶת־
כט יִשְׂרָאֵל: בְּיָמָיו פְּקַח מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל בָּא תְּגַלַּת פְּלֹאֶסֶף מֶלֶךְ־
אֲשׁוּר וַיִּקַּח אֶת־עֵיֶן וְאֶת־אֶבֶל בֵּית־מַעֲכָה וְאֶת־יְנוּחַ וְאֶת־
קֹדֶשׁ וְאֶת־חֲצוֹר וְאֶת־הַגְּלֵעַד וְאֶת־הַגְּלִילָה כֹּל אֶרֶץ נַפְתָּלִי
וַיִּגְלַם אֲשׁוּרָה:

(שים לב: סעיפי השאלה בעמוד הבא)

ענה על סעיף א (חובה)

א. ירבעם בן נבט מוזכר בפסוק 9 ובפסוק 18, אף על פי שמלך כמאתיים שנה לפני שאירעו המאורעות המתוארים בפסוקים אלה. מהי התרומה של הזכרת ירבעם בפרק זה? הסבר.
ענה על שניים מן הסעיפים ב-ד.

ב. (1) בקטעים שלפניך יש סקירה של המלכים שמלכו בישראל וביהודה, ונאמר שבזמן

שבישראל מלכו חמישה מלכים, ביהודה מלך אחד, עזריה / עוזיהו.

מהו הרעיון שההיסטוריוגרף מבקש להביע באמצעות סקירה זו? (3 נקודות)

(2) קרא את דברי ב' עודד ומ' קוכמן שלפניך:

...כשנצטרע [חלה בצרעת] עוזיהו (= עזריהו), שימשו יותם בנו ואחריו גם אחו נכדו שותפים במלוכה.

(ב' עודד, מ' קוכמן, עולם התנ"ך, מלכים ב)

הכתוב המקראי שלפניך אינו מזכיר במפורש שיותם ואחו היו שותפים במלוכה של עוזיהו.

כיצד אירעה הזכרת מידע זה מחזקת את הרעיון שציינת בתת-סעיף (1)? הסבר.

(3 נקודות)

ג. קרא פסוקים 16, 19-20 שלפניך.

(1) בפסוק 16 מוזכרת העיר האשורית "תפסח". יש חוקרים המעדיפים לקרוא "תפוח" (עיר בממלכת ישראל) במקום "תפסח".

הסבר מדוע הקריאה "תפוח" מציגה את מנתם באור שלילי מאוד.

(3 נקודות)

(2) מדוע האמור בפסוקים 19-20 יכול לשלול את הקריאה "תפסח"? (3 נקודות)

ד. קרא פסוקים 27-29 שלפניך.

(1) בימי פקח בן רמליהו התחיל השלב הראשון של חורבן ממלכת ישראל.

תאר שלב זה, ובסס את דבריך על הכתוב. (4 נקודות)

(2) קרא גם מלכים ב, י"ז, 6.

מהי השנה (הלועזית) שבה התרחש האירוע המתואר בפסוק זה? (2 נקודות)

5. קרא ישעיה, א', 1-9, 18-23.

ישעיה א' 1-9

א חֲזוֹן יִשְׁעִיָּהוּ בֶן-אֲמוּן אֲשֶׁר חָזָה עַל-יְהוּדָה וּיְרוּשָׁלַם בְּיָמֵי
 ב עֲזִיָּהוּ יוֹתָם אֲחִיו יַחֲזִקִיָּהוּ מַלְכֵי יְהוּדָה: שָׁמְעוּ שְׁמַיִם וְהִאֲזִינוּ
 ג אָרֶץ כִּי יְהִי דְבַר בְּנֵים גְּדִלְתִּי וּרְזוּמַתִּי וְהֵם פָּשְׁעוּ בִּי: יִדַע
 ד שׂוֹד קָנְהוּ וְחִמּוֹר אֲבוֹס בְּעַלְיוֹ יִשְׂרָאֵל לֹא יִדַע עַמִּי לֹא
 ה הִתְבּוֹנֵן: הֵיוּ גֹי חֲטָא עִם כְּבֹד עֲוֹן זָרַע מְרַעִים בְּנֵים מִשְׁחִיתִים
 ו עֲזָבוּ אֶת-יְהוָה נֹאצוּ אֶת-קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל נִזְדוּ אַחֲזֹר: עַל מַה
 ז תִּכּוּ עוֹד תּוֹסִיפוּ סָדָה פֶלֶדֶאֶשׁ לַחֲלִי וְכָל-לֵבָב הָיוּ: מִכְּף-דָּגֶל
 ח וְעַד-דָּאֵשׁ אֵינְבוּ מִתָּם פָּצַע וְחַבּוּרָה וּמִכָּה טְרִיה לֹא-זָרוּ
 ט וְלֹא חֲבָשׁוּ וְלֹא רִפְכָה בְּשִׁמּוֹן: אֲרִצְכֶם שִׁמְמָה עֲרִיכֶם שִׁרְפוֹת
 י אֵשׁ אֲדַמְתֶּכֶם לִגְדֶכֶם זָרִים אֲכָלִים אֶתְהוּ וּשְׁמִמָה כְּמַהֲפַכַת
 יא זָרִים: וְנֹתְרָה בַת-צִיּוֹן כְּסֶכֶה בְּכָרִם כְּמַלּוּנָה בְּמִקְשָׁה כְּעִיר
 יב נְצוּרָה: לֹלִי יְהִי צְבָאוֹת הֹתִיר לָנוּ שְׂרִיד כְּמַעֲט כְּסָרִם
 יג הֵינּוּ לַעֲמֻדָה דְּמִינוּ:

ישעיה א' 18-23

יד לְכוּ-נָא וְנִכְחָה יֹאמֶר יְהוָה אִם-יְהִיוּ
 טו חֲטָאֵיכֶם כְּשֵׁנִים כְּשֵׁלֶג יִלְבִּינוּ אִם-יֵאָדְיִמוּ כְּתוֹלַע כְּצַמֵּר יְהִיוּ:
 טז אִם-תֵּאָבּוּ וּשְׁמַעְתֶּם טוֹב הָאָרֶץ תֹּאכְלוּ: וְאִם-תִּמְאָנוּ
 יז וּמְדִיתֶם חֲרָב תֹּאכְלוּ כִּי פִי יְהוָה דִּבֶּר: אֵיכָּה
 יח הִיתָה לְיוֹנָה קָרִיָּה נְאֻמְנָה מִלֵּאֲתֵי מִשְׁפָּט צָדִק יִלֵּן בָּהּ וְעִתָּהּ
 יט מְרַצְחִים: כְּסֶפֶךְ הִיָּה לִסְגִים סְבֹאךָ מִהוֹל בְּמַיִם: שְׂרִיד
 כ סוּדְרִים וְחִבְרֵי גִנְבִים כִּלּוּ אֶתְהוּ וְדָרְף שְׁלֹמֹנִים יִתּוֹם לֹא
 כא יִשְׁפֹטוּ וְרִיב אֲלֻמְנָה לֹא-יָבֹא אֵלֵיהֶם:

ענה על סעיף א (חובה).

א. בפסוקים 1-9 שלפניך נרמז על אירוע הרסני שהתרחש ביהודה בימי חזקיהו.

(1) מהו האירוע, ובאיזו שנה (לועזית) התרחש אירוע זה? (4 נקודות).

(2) על פי פסוקים 7-8, מה היו התוצאות של האירוע שהזכרת בתת-סעיף (1)?

(4 נקודות)

ענה על שניים מן הסעיפים ב-ד.

ב. בפסוקים 2-3 שלפניך אלוהים טוען טענה קשה נגד העם.

(1) על פי פסוק 2, מהי טענה זו? (3 נקודות)

(2) ציין את אחד מן הדימויים המוזכרים בפסוק 3, והסבר כיצד הוא מדגיש את הטענה

שבפסוק 2.

(3 נקודות)

ג. קרא פסוקים 18-20 שלפניך.

(1) ה' מבטיח לעם שינוי. מהו שינוי זה? (3 נקודות)

(2) מהי הפעולה של העם שתאפשר את השינוי שציינת בתת-סעיף (1), ומהי הפעולה

שתמנע אותה? (3 נקודות)

ד. קרא פסוקים 21-23 שלפניך.

(1) בפסוקים אלה הנביא מבקר את המצב החברתי השורר ביהודה.

הבא מן הכתוב שתי דוגמאות למצב חברתי זה, והסבר אותן. (3 נקודות)

(2) קרא גם מלכים ב, י"ח, 5-6.

האם הביקורת של הנביא עולה בקנה אחד עם המסופר על תקופתו במלכים ב, י"ח,

6-5? נמק. (3 נקודות)

פרק שלישי — נושאי החובה (18 נקודות)

ענה על שלוש מן השאלות 6-9 (לכל שאלה — 6 נקודות).

חוק

6. קרא דברים ו', 10-14.

וְהָיָה כִּי יִבְיָאוּ הָאֱלֹהִים

א אֱלֹהֵיךָ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
 וְלִיעֲקֹב לֵאמֹר לְתַת לְךָ עָרִים גְּדֹלוֹת וְטֹבַת אֲשֶׁר לֹא-יִבְנֶינָהּ וּבָתִּים
 מְלֵאִים כָּל-טוֹב אֲשֶׁר לֹא-מְלֵאֵת וּבְדֶרֶת חֲצוּבִים אֲשֶׁר לֹא-
 ב בְּעִבְרַת כְּרָמִים וְיִיתִים אֲשֶׁר לֹא-נִטְעַת וְאִכְלַת וּשְׁבַעַת: הַשְּׂמֹר
 לְךָ פְּנֵי-שֹׁפֵת אֶת-הָאֱלֹהִים הַיּוֹצֵאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּיַת
 ג עֲבָדִים: אֶת-הָאֱלֹהִים תִּירָא וְאֶתוֹ תַעֲבֹד וּבְשֵׁמוֹת שְׁבַע: לֹא
 תִלְכֹּן אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיכֶם:

- א. מה הן שתי האזהרות שבפסוקים אלה? (2 נקודות)
- ב. הבא מן הקטע נימוק לכל אחת מן האזהרות, והסבר אותן. (4 נקודות)

חכמה

7. קרא איוב א', 6-12.

וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים
 ז לְהִתְיַבֵּב עַל-הָאֱדֹמִים וַיָּבֹאוּ גַם-הַשָּׁטָן בְּתוֹכָם: וַיֹּאמֶר ה':
 ח אֶל-הַשָּׁטָן מֵאִינן תָּבֵא וַיַּעַן הַשָּׁטָן אֶת-ה': וַיֹּאמֶר מִשׁוֹט
 בְּאָרֶץ וּמִהַתְהַלֵּךְ בָּהּ: וַיֹּאמֶר ה': אֶל-הַשָּׁטָן הֲשַׁמֵּת לְבַבְךָ
 עַל-עַבְדִּי אִיּוֹב כִּי אֵינן כָּמֹהוּ בְּאָרֶץ אִישׁ תָּם וַיִּשָּׁר יִרְא אֱלֹהִים
 ט וְסָר מֵרַע: וַיַּעַן הַשָּׁטָן אֶת-ה': וַיֹּאמֶר הַחֲנֹם יִרְא אִיּוֹב
 י אֱלֹהִים: הֲלֹא-אֶת שִׁכְתּוֹ בָּעָדוּ וּבְעַד-בֵּיתוֹ וּבְעַד כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ
 יא מִסָּבִיב מַעֲשֵׂה יָדָיו בְּרִכְתּוֹ וּמִקִּנְהוֹ פָּרֵץ בְּאָרֶץ: וְאוֹלָם שְׁלַח-
 יב נָא יָדְךָ וְגַע בְּכָל-אֲשֶׁר-לוֹ אִם-לֹא עַל-פְּנֵיךָ בְּרַכְךָ: וַיֹּאמֶר
 ה': אֶל-הַשָּׁטָן הִנֵּה כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ בְּיָדְךָ רַק אֵלָיו אֶל-תִּשְׁלַח
 ידְךָ וַיֵּצֵא הַשָּׁטָן מֵעַם פְּנֵי ה':

- א. הסבר את הטענה של השטן בנוגע ליראת האלוהים של איוב. בסס את דבריך על הכתוב. (3 נקודות)
- ב. מה השטן מציע לעשות כדי להוכיח את טענתו? (3 נקודות)

/המשך בעמוד 15/

נביאי אמת ושקר

8. קרא דברים י"ח, 18-22.

יח נְבִיא אֱקִים לָהֶם מִקֶּרֶב אֲחֵיהֶם כְּמוֹן וְנִתְּתִי דְבַרִּי
 יט בְּפִי וְדַבֵּר אֲלֵיהֶם אֶת כָּל-אֲשֶׁר אֶצְוֶנוּ: וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר
 לֹא-שָׁמַע אֶל-דְּבַרִּי אֲשֶׁר יְדַבֵּר בְּשֵׁמִי אֲנִי אֲדַרֵּשׁ מֵעַמּוֹ:
 כ אֲךְ הַנְּבִיא אֲשֶׁר יִזַּד לְדַבֵּר דְּבַר בְּשֵׁמִי אֶת אֲשֶׁר לֹא-צִוִּיתִי
 לְדַבֵּר וְאֲשֶׁר יְדַבֵּר בְּשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וּמַת הַנְּבִיא הַהוּא:
 כא וְכִי תֹאמַר בְּלִבְּךָ אֵיכָה גִדַּע אֶת-הַדְּבַר אֲשֶׁר לֹא-דִבַּרְוּ
 כב ה': אֲשֶׁר יְדַבֵּר הַנְּבִיא בְּשֵׁם ה': וְלֹא-יְהִיָּה הַדְּבַר וְלֹא
 יבֹא הוּא הַדְּבַר אֲשֶׁר לֹא-דִבַּרְוּ: ה': מִזֶּדוֹן דְּבַר הַנְּבִיא לֹא
 תְּגוֹר מִזִּמְנוֹ:

- א. על פי פסוקים 18-20, מהו ההבדל בין נביא אמת לנביא שקר? בסס את דבריך על הכתוב.
 (2 נקודות)
- ב. (1) על פי פסוקים 21-22, מהו הקריטריון שעל פיו אפשר לדעת אם נבואה היא
 נבואת שקר? בסס את דבריך על הכתוב. (2 נקודות)
- (2) מהו החיסרון של קריטריון זה? (2 נקודות)

תגובות לחורבן ושיבת ציון

9. קרא ישעיה מ', 3-5.

ג קוֹל קוֹרֵא בַּמִּדְבָּר פָּנּוּ דֶדֶךְ: ה'
 ד יִשְׂרָאֵל בְּעֵרְבָה מְסֻלָּה לֹא-לְהִינּוּ: כָּל-גִּיּוֹא יִנְשָׂא וּכְלֵהָר וּגְבַעָה
 ה יִשְׁפְּלוּ וְהָיָה הָעֵקֶב לְמִישוֹר וְהַרְבָּסִים לְבִקְעָה: וּגְלָה כְּבוֹד
 ה': וְרָאוּ כָּל-בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִי ה': דִּבֶּר:

הנביא מתאר שינוי שיחול בטבע.

- א. מהו שינוי זה? (3 נקודות)
- ב. קרא גם ישעיה, מ"ח, 20: "צאו מבבל בְּרָחוּ מִכַּשְׂדִּים."
 על פי פסוק זה, מהי המטרה של הנביא בתיאור השינוי שיחול בטבע? (3 נקודות)

פרק רביעי – נושאי ההרחבה (6 נקודות)

ענה על אחת מן השאלות 10-13 (6 נקודות).

חוק

10. קרא דברים י"ז, 8-13.

ח פִּי יִפְלֹא מִמֶּךָ דְבַר לְמִשְׁפָּט בֵּין יָדָם וּלְדָם בֵּין יָדָיו לְדָיו וּבֵין
 נִגְעַ לְנִגְעַ דְבָרֵי רִיבֹת בְּשַׁעֲדֶיךָ וּקְמַת וְעֲלִית אֶל־הַמָּקוֹם
 ט אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֶיךָ בּוֹ: וּבֵאת אֶל־הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם וְאֶל־
 הַשֹּׁפֵט אֲשֶׁר יִהְיֶה בַיָּמִים הָהֵם וְדִישַׁת וְהִגִּידוּ לְךָ אֵת דְּבַר
 י הַמִּשְׁפָּט: וְעָשִׂית עַל־פִּי הַדְּבַר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לְךָ מִן־הַמָּקוֹם
 הַהוּא אֲשֶׁר יִבְחַר ה' וְשִׁמַּרְתָּ לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר יֹדוּךָ:
 יא עַל־פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יֹדוּךָ וְעַל־הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר־יֹאמְרוּ לְךָ
 תַעֲשֶׂה לֹא תִסּוּר מִן־הַדְּבַר אֲשֶׁר־יִגִּידוּ לְךָ יָמִין וּשְׂמָאל:
 יב וְהָאִישׁ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה בְזִדּוֹן לְבַלְתִּי שְׂמוֹעַ אֶל־הַכֹּהֵן הָעֹמֵד
 לְשַׁרְתֵּם אֶת־ה' אֱלֹהֶיךָ אוֹ אֶל־הַשֹּׁפֵט וּמֵת הָאִישׁ הַהוּא
 יג וּבְעֶרְתָּ הָרַע מִיִּשְׂרָאֵל: וּכְל־הָעַם יִשְׁמְעוּ וִירְאוּ וְלֹא יִזְדוּן
 עוֹד:

- א. הבא מן הכתוב שתי ראיות לסמכותו הבלתי מעורערת של בית הדין היושב במקום שבו יבחר ה': (3 נקודות)
- ב. לדעתך, האם סמכות זו תורמת לחברה או מסכנת אותה? נמק את תשובתך. (3 נקודות)

/המשך בעמוד 17/

חכמה

11. קרא איוב, ל"ח, 1-4.

א וַיַּעַן הָאֱלֹהִים אֶת-אִיּוֹב
 ב מִנְהַסְעָרָה וַיֹּאמֶר: מִי זֶה מוֹחֲשֵׁיךָ עֲצָה בְּמַלְכִּי בְּלִי דַעַת: אָדָּר
 ד נָא כִּגְדַר הַלְצִיךָ וְאַשְׁאֲלֶךָ וְהוֹדִיעַנִי: אֵיפֹה הָיִיתָ בְּיַסְרֵי-
 אָרְצִי הִגֵּד אִם-יָדַעַת בִּינָה:

- א. הסבר את המסר שה' מפנה אל איוב בקטע זה באמצעות השאלות הרטוריות. (3 נקודות)
- ב. האם המסר של השאלות הרטוריות הוא אכן מענה לאיוב? נמק את תשובתך. (3 נקודות)

נביאי אמת ושקר

12. קרא מלכים א, כ"ב, 13-18.

י והמלאך
 אֱלֹהֵי-הַלֵּל וְלִקְרָא מִיִּבְיָהוּ דִּבְרַר אֱלֹהֵי לְאֹמֵר הִנֵּה-נָא דְבָרֵי
 הַנְּבִיאִים פֶּדֶה-אֶחָד טוֹב אֶל-הַמֶּלֶךְ יְהִי-נָא דְבָרֶיךָ כְּדִבְרֵי אֶחָד
 יד מֵהֶם וְדַבַּרְתָּ טוֹב: וַיֹּאמֶר מִיִּבְיָהוּ חִי-יְהִי: כִּי אֶת-אֲשֶׁר יֹאמֶר
 טו הָאֱלֹהִים אֵלַי אֲתוּ אֲדַבֵּר: וַיָּבֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵלַי
 מִיִּבְיָהוּ הַנֵּלֶךְ אֶל-דַּמַּת גִּלְעָד לְמַלְחָמָה אִם-נִחְדַּל וַיֹּאמֶר
 טז אֵלַי עֲלֵה וְהַצֵּלַח וְנָתַן יְהוָה בְּיַד הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר אֵלַי הַמֶּלֶךְ
 עַד-כִּמָּה פְעָמִים אָנֹכִי מוֹשְׁבֵי-עֵךְ אֲשֶׁר לֹא-תִדְבַר אֵלַי וְקֹ-
 יז אֲמַת בְּשֵׁם יְהוָה: וַיֹּאמֶר רֵאִיתִי אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל נֹפְצִים אֶל-
 חֲדָרִים בְּצִאֵן אֲשֶׁר אֵין-לָהֶם דַּעַה וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא-אֲדַנִּים
 ח לְאֵלֶּה יִשׁוּבוּ אִישׁ-לְבֵיתוֹ בְּשָׁלוֹם: וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֶל-
 יח הוֹשַׁפֵּט הֲלֹא אָמַרְתִּי אֵלֶיךָ לֹא-יָתֵנָּבֵא עָלַי טוֹב כִּי אִם-דַּעַ:

בפסוקים 15-18 בקטע שלפניך יש ביקורת מרומזת על יחסו של מלך ישראל לדברי נבואה.
 הסבר את הביקורת, ובסס אותה על הכתוב.

/המשך בעמוד 18/

תגובות לחורבן ושיבת ציון

13. קרא יחזקאל, ל"ז, 14-1.

א הִיָּתָה עָלַי יָד־ה' וַיִּצְיֵאֵנִי בְרוּחַ ה' וַיְנִיחֵנִי בְּתוֹךְ הַבְּקָעָה
 ב וְהִיא מְלֵאָה עֲצָמוֹת: וְהֶעֱבִירֵנִי עֲלֵיהֶם סָבִיב וְסָבִיב וְהִנֵּה
 ג רַבּוֹת מְאֹד עַל-פְּנֵי הַבְּקָעָה וְהִנֵּה יִבְשׁוֹת מְאֹד: וַיֹּאמֶר אֵלַי
 ד בֶּן-אָדָם הַתְּחַיֵּנָה הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וְאָמַר אֲדֹנָי ה' אֵתְּהָ
 ה יָדְעֵת: וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנְבֵּא עַל-הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
 ו הָעֲצָמוֹת הַיְבֵשׁוֹת שְׁמְעוּ דְבַר-ה': כֹּה אָמַר אֲדֹנָי ה':
 ו לְעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה הִנֵּה אֲנִי מְבִיא בָכֶם רוּחַ וְחַיִּיתֶם: וְנָתַתִּי
 ז עֲלֵיכֶם גִּידִים וְהֶעֱלֵתִי עֲלֵיכֶם בָּשָׂר וְקָרַמְתִּי עֲלֵיכֶם עוֹר וְנָתַתִּי
 ח בָּכֶם רוּחַ וְחַיִּיתֶם וַיִּדְעַתֶם כִּי-אֲנִי ה': וַנִּבְאֲתִי בְּאֲשֶׁר צִוִּיתִי
 ט וַיְהִי-קוֹל כֶּהֱנָבְאִי וְהִנֵּה-דָעַשׂ וְתִקְרְבוּ עֲצָמוֹת עֵצִים אֶל-
 י עֲצָמוֹ: וְרָאִיתִי וְהִנֵּה עֲלֵיהֶם גִּידִים וּבָשָׂר עֲלֵהּ וַיִּקְרַם עֲלֵיהֶם
 יא עוֹר מִלְּמַעְלָה וְרוּחַ אֵין בָּהֶם: וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנְבֵּא אֶל-הַרוּחַ
 יב הִנְבֵּא בֶן-אָדָם וְאָמַרְתָּ אֶל-הַרוּחַ כֹּה-אָמַר וְאֲדֹנָי ה':
 יג מְאֹד בַּעַד רוּחוֹת בָּאֵי הַרוּחַ וּפְתִי בְּהַרוּגִים הָאֵלֶּה וַיְחַיּוּ:
 יד וְהִנְבְּאֲתִי בְּאֲשֶׁר צִוִּיתִי וַתִּבְּאוּ בָהֶם הַרוּחַ וַיְחַיּוּ וַיַּעֲמִדוּ עַל-
 טו רַגְלֵיהֶם תֵּיל גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד: וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן-אָדָם הָעֲצָמוֹת
 טז הָאֵלֶּה כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל הֵמָּה הִנֵּה אֲמַרִים יִבְשׁוּ עֲצָמוֹתֵינוּ
 יז וְאֲבָדָה תְּקוּתָנוּ נִגְזַרְנוּ לָנוּ: לָכֵן הִנְבֵּא וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה-
 יח אָמַר אֲדֹנָי ה' הִנֵּה אֲנִי פֹתֵחַ אֶת-קַבְרוֹתֵיכֶם וְהֶעֱלִיתִי
 יט אֶתְכֶם מִקַּבְרוֹתֵיכֶם עִמִּי וְהִבְאֲתִי אֶתְכֶם אֶל-אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל:
 כ וַיִּדְעַתֶם כִּי-אֲנִי ה' בִּפְתֹתִי אֶת-קַבְרוֹתֵיכֶם וּבִהְעֵלֹתִי אֶתְכֶם
 כא מִקַּבְרוֹתֵיכֶם עִמִּי: וְנָתַתִּי רוּחִי בָכֶם וְחַיִּיתֶם וְהִנַּחְתִּי אֶתְכֶם
 כב עַל-אֲדָמַתְכֶם וַיִּדְעַתֶם כִּי אֲנִי ה' דְּבַרְתִּי וַעֲשִׂיתִי נְאֻם-
 ה':

בחזון העצמות היבשות שלפניך הנביא יחזקאל מעודד את העם במצוקותיו.

הסבר את המצוקה של העם ואת דברי העידוד של הנביא.

בסס את דבריך על הכתוב.

שים לב: המשך הבחינה בעמוד 20.

/המשך בעמוד 20/

פרק חמישי — קטע שלא נלמד (12 נקודות)

ענה על שאלה 14 חובה ועל שתיים מן השאלות 15-17 (לכל שאלה — 4 נקודות).

קרא יהושע, ט' 1-18.

א ויהי כששמע
ב כל-המלכים אשר בעבר הירדן בהר ובשפלה ובכל-חוץ הים
ג הגדול אל-מול הלבנון החתי והאמרי הפנעני הפריזי החוי
ד והיבוסי: ויתקבצו יחדו להלחם עם-יהושע ועם-ישראל פה
ה אחד: וישבי גבעון שמעו את אשר עשה
ו יהושע ליריחו ולעי: ויעשו גם-המה בערמה וילכו ויעטירו
ז ויקחו שקים בלים לחמוריהם ונאדות יין בלים ומבקעים
ח ומצודרים: ונעלות בלות ומטלאות בגליהם ושלמות בלות
ט עליהם וכל לחם צידם יבש היה נקדים: וילכו אל-יהושע
י אל-המחנה הגלגל ויאמרו אליו ואל-איש ישראל מארץ
יא רחוקה פאנו ועתה פדתו לנו ברית: ויאמרו איש-ישראל
יב אל-החוי אולי בקדבי אתה יושב ואיך אכרות-לך ברית:
יג ויאמרו אל-יהושע עבדיך אנחנו ויאמר אליהם יהושע מי
יד אתם ומאין תבאו: ויאמרו אליו מארץ רחוקה מאד באו
יז עבדיך לשם ה: אלהיך פי-שמענו שמעו ואת כל-אשר
יח עשה במצרים: ואת כל-אשר עשה לישני מלכי האמרי
יט אשר בעבר הירדן לסיחון מלך חשבון ולעוג מלך-הבשן
כ אשר בעשתרות: ויאמרו אלינו זקינינו וכל-ישבי ארצנו
כא לאמור קחו בידכם צידה לדרך ולכו לקראתם ואמרתם
כב אליהם עבדיכם אנחנו ועתה פדתו לנו ברית: זה לחמנו
כג חם הצטידנו אתו מבתינו ביום צאתנו ללכת אליכם ועתה
כד הנה יבש והיה נקדים: ואלה נאדות היין אשר מלאנו
כה חדשים והנה התבקעו ואלה שלמותינו ונעלינו בלו מרב
כז הדרך מאד: ויקחו האנשים מיצים ואת-פי ה: לא שאלו:
כח ויעש להם יהושע שלום וכרת להם ברית לחיותם וישבעו
כט להם נשיאי העדה: ויהי מקצה שלשת ימים אחרי אשר-

וַיֹּאמֶר
אֲכֹרֶת

כִּרְתוּ לַהֵם בְּרִית וַיִּשְׁמְעוּ כִּי־קָרְבִים הֵם אֱלֹהֵי וּבְקָרְבָּן הֵם
יִשְׁבִּים: וַיִּסְעוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ אֶל־עַרְיָהם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
וַעַרְיָהם גִּבְעוֹן וְהַכְּפִירָה וּבְאֲדָרֹת וְקָרִית יַעֲרִים: וְלֹא הָבוֹם
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי־נִשְׁבְּעוּ לַהֵם נְשִׂאֵי הָעֵדָה בַּיְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּלְגְּזוּ כָל־הָעֵדָה עַל־הַנְּשִׂאִים:

ענה על שאלה 14 (חובה)

14. מהו ההבדל בין ההתנהגות של הגבעונים כלפי בני ישראל ובין ההתנהגות של שאר עמי כנען כלפי בני ישראל? בסס את דבריך על הכתוב.

ענה על שתיים מן השאלות 15-17.

15. הגבעונים הצטיידו בציווד מיוחד כדי לבצע את מזימתם. כתוב פריט אחד שהצטיידו בו, ותאר כיצד עזר להם פריט זה במזימתם.

16. קרא פסוק 7 שלפניך וגם דברים, כ', 16-18.

הסבר מדוע תחילה היססו אנשי ישראל לכרות ברית עם הגבעונים. בסס את דבריך על הנאמר בדברים, כ', 16-18.

17. קרא פסוקים 14-15 בקטע שלפניך.

בפסוקים אלה יש ביקורת מפורשת על הברית שנכרתה עם הגבעונים. הסבר את הביקורת.

בהצלחה!

זכות היוצרים שמורה למדינת ישראל
אין להעתיק או לפרסם אלא ברשות משרד החינוך